

prilagođeni aranžman"), „posrednik”, „sudionik” i „povezano društvo”, pridjev „prekogranični”, različita „obilježja” te „ispitivanje osnovne koristi”, koji se upotrebljavaju u Direktivi (EU) 2018/822 kako bi se odredilo područje primjene i doseg obveze izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješće, nisu dovoljno jasni i precizni?

3. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822, osobito zbog toga što se njome dodaje članak 8.ab stavci 1. i 7. u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, načelo zakonitosti u kaznenim stvarima zajamčeno člankom 49. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 7. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima te povređuje li se tom direktivom pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što početak roka od 30 dana u kojem posrednik ili relevantni porezni obveznik trebaju ispuniti obvezu izvješćivanja o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješće nije utvrđen na dovoljno jasan i precizan način?
4. Povređuju li članak 1. točka 2. prethodno navedene Direktive (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što se novim člankom 8.ab stavkom 5., koji je tom direktivom dodan u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, predviđa da je, kada država članica poduzme mjere potrebne kako bi se posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješće, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava navedene države članice, ta država članica dužna obvezati navedene posrednike da bez odgode obavijeste sve druge posrednike, ili ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama izvješćivanja kojima podliježu, ako ta obveza vodi tomu da je posrednik koji ima obvezu čuvati profesionalnu tajnu pod prijetnjom kaznenih sankcija na temelju prava navedene države članice dužan o informacijama za koje sazna u okviru obavljanja svoje profesije izvijestiti drugog posrednika koji nije njegova stranka?
5. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što obveza izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješće dovodi do zadiranja u pravo na poštovanje privatnog života posrednikā i relevantnih poreznih obveznika koje nije razumno opravdano i proporcionalno s obzirom na ciljeve koji se žele postići i koje nije relevantno s obzirom na cilj osiguravanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta?

(¹) SL 2018., L 139, str 1.

(²) SL 2011., L 64, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 1., str. 363. i ispravak SL 2019., L 31, str. 108.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Predmet C-639/22)

(2023/C 35/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prethodno pitanje

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 (¹) tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 3., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam**

(Predmet C-640/22)

(2023/C 35/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fiscale Eenheid Achmea BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 (¹) tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?
- da od 1. siječnja 2018. u mirovinskom fondu više nije bilo aktivnog stjecanja mirovinskih prava i da je zbog niskog stupnja pokrića dužan prenijeti cjelokupnu imovinu na osiguravatelja ili na drugi mirovinski fond?